

DECIZIE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Dorin Sîrbu și de Centrul Național Anticorupție, prin intermediul reprezentantului Tatiana Pavalachi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nour Ion, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenienți accesorii Centrul Național Anticorupție și Mangîr Ion cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material, moral și a penalității,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2015 Ion Nour, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției (în continuare IGP) solicitând anularea ordinului IGP nr.332-ef din 21 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI” prin care au fost concediați colaboratorii de poliție Ion Nour și Pavel Cornică, cu restabilirea în funcțiile deținute până la emiterea ordinului nr.332 - ef din 21 mai 2015 și efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă, încasarea salariului mediu pentru toată perioada de absență forțată, adică din ziua eliberării până în ziua emiterii hotărârii de judecată (conform salariului mediu primit până la eliberarea din funcție), conform art. 330 alin.(1) lit.b) Codul muncii, încasarea penalității la achitarea salariului din momentul eliberării până la data emiterii hotărârii în mărime de 0.1 % din sumă pentru fiecare zi de întârziere, conform art. 330 alin.(2) Codul muncii, încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 21 mai 2015 a fost emis ordinul nr.332-ef cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonierii majori de poliție Ion Nour și Pavel Cornică.

A menționat că ordinul de sancționare disciplinară este neîntemeiat și are la bază numai unele presupuneri ale încălcărilor nerealizate, lipsește temeiul legal de fapt și de drept al aplicării sancțiunii disciplinare. Faptele imputate ca fiind abateri disciplinare nu sunt confirmate prin probe concludente și veridice, iar învinuirile aduse sunt în contradicție cu legislația R. Moldova și cu circumstanțele cazului. În ordinul de sancționare disciplinară, de către angajator s-a făcut referire la faptul încălcării conduitei, fără a fi specificate care acțiuni l-au determinat pe angajator de a constata această conduită. În opinia sa, cele invocate nu corespund realității, iar concluziile sunt rezultatul unui control insuficient și superficial. Cercetarea de serviciu a fost efectuată timp de 3 luni, fără a fi argumentată inițierea acesteia și fără a-i fi adusă la cunoștință în termenul prevăzut de legislație, i-a fost îngădit dreptul la apărare, deoarece nu i s-a permis de a lua cunoștință de materialele cauzei și a fost lipsit de dreptul de a contesta acțiunile executorului anchetei de serviciu.

A afirmat că faptele abuzive ale executorului anchetei de serviciu se pot dovedi prin faptul că la solicitarea de a-i fi eliberate copiile materialelor ce au stat la baza inițierii cercetării de serviciu și adoptarea deciziei, a fost total ignorată de către Direcția Inspectare Efectiv al IGP al MAI. În opinia sa, cercetarea de serviciu s-a efectuat contrar prevederilor pct. 39, pct. 40 al Hotărârii Guvernului nr. 502 cu privire la aprobarea statutului disciplinar al polițistului-efectuarea anchetei de serviciu și temeiurile inițierii acesteia, deoarece nu intră nici într-o categorie în sensul normelor date.

A susținut că sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar în cazurile când au fost încălcate normele ce reglementează raporturile de serviciu, exprimate prin acțiuni concrete privind încălcarea admisă care sunt dovedite cu probe veridice și suficiente. Normele de drept au fost încălcate grav și sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei indicate în ordinul de sancționare disciplinară, deoarece nu trebuiau să fie aplicate pentru faptele ce nu constituie abatere disciplinară.

A indicat că angajatorul eronat a interpretat faptul precum că fiind la serviciu în perioada respectivă, a primit pretinsa suma de 400 lei de la un presupus testor care nu are identitate. Imaginile video în care nu se regăsește, i-au fost prezentate abia după aproximativ trei luni și respectiv fără nici un temei este eliberat din cadrul organelor afacerilor interne, însă nu a fost cercetat sub aspectul integrității profesionale conform legii. Or, personal nu apare în aceste imagini, nu este vocea sa, nu l-a recunoscut nici pe colegul său, ceea ce suplimentar denotă că ordinul este ilegal. Materialele anchetei de serviciu au fost acumulate contrar prevederilor legale, deoarece în rezoluție este indicată persoana responsabilă împuternicită de angajator, pe când în speță, contrar competenței, este transmisă de către persoana deja numită responsabilă altor persoane pentru efectuarea cercetării de serviciu. Presupusele acțiuni precum că a primit banii, sunt nejustificate, nu sunt documentate și probate. Or, o confirmare este solicitarea de a-i fi eliberată copia CD-ului cu înregistrările invocate în ordinul de sancționare, însă angajatorul conform răspunsului a comunicat că nu deține asemenea probe. Prin ordinul de sancționare disciplinară i se impută

faptul că nu a documentat contravenția, nu a înregistrat-o în dispeceratul subdiviziunii din care face parte, prin ce ar fi încălcat ordinul nr.254 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor și persoanelor care au săvârșit infracțiuni”.

A declarat că nulitatea ordinului de sancționare disciplinară se prezumă și prin faptul că i se impută încălcarea unor puncte din Regulamentul serviciului de patrulare rutieră aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 45, or, acest Regulament avea putere juridică în perioada 2000-2012, deoarece din 27 decembrie 2012 a intrat în vigoare Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și s-a format IGP ca instituție aparte și cu statut juridic conform art. 13 din Lege, devenind angajator cu structură nouă și cu altă competență.

A invocat că i-a fost aplicată cea mai aspră sancțiune disciplinară-concedierea, deși, anterior nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare. Nu este indicată normă concretă din Codul Muncii în baza căreia a fost emis ordinul nominalizat.

A precizat că la 22 mai, la o zi după emiterea ordnului a fost la serviciu împreună cu colegul Pavel Cornică și nu a cunoscut despre existența ordinului, fiind încălcată procedura de concediere.

A afirmat că a rămas fără sursă de existență, având la întreținere doi copii minori. Drept urmare a emiterii de către IGP a ordinului de concediere, a suferit moral, psihic, iar suma de 100000 de lei pretinsă cu titlu de prejudiciu moral nu-i va acoperi suferințele. Problemele de sănătate se înrăutățesc brusc, se ivesc probleme în familie, întrebări nedorite, atât în familie, cât și la serviciu, cu rudele, etc.

Prin încheierea protocolară din 26 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ion Mangîr.

Prin încheierea protocolară din 28 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Centrul Național Anticorupție.

Prin hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) s-a admis parțial acțiunea depusă de Ion Nour și s-a anulat parțial ordinul nr 332 ef din 21 mai 2015 emis de Inspectoratul General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea a angajatului din cadrul INP al IGP al MAI, plutonierului major de poliție, Ion Nour; s-a restabilit Ion Nour în funcția deținută anterior - inspector inferior patrulare Plutonul Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr.3 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Investigație, MAI; s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Ion Nour salariul pentru absența forțată de la serviciu pe perioada 21 mai 2015- 30 mai 2017; în conformitate cu art. 256 Cod de procedură civilă s-a dispus executarea imediată a hotărârii privind restabilirea dreptului la muncă precum și încasarea unui salariu mediu în beneficiul lui Ion Nour, cu excluderea acestei sume din suma totală; în rest pretențiile s-au respins.

Prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de Inspectoratul General al Poliției și Centrul Național Anticorupție și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 19 februarie 2018 Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Dorin Sîrbu, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată de Ion Nour ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel la emiterea hotărârilor judecătorești nu au aplicat prevederile legislației în vigoare, care trebuiau să fie aplicate.

Menționează că, prin ordinul IGP nr.332 ef. din 21 mai 2015, inspectorul inferior patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, intimatul plutonier major de poliție Ion Nour a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție. Intimatul a fost sancționat disciplinar pentru neîntreprinderea acțiunilor legale de constatare a faptei contravenționale și nerealizarea măsurilor de prevenire și de combatere a corupției devenită cunoscută.

Consideră că instanțele de judecată eronat au făcut trimitere la încălcarea de către angajator a rigorilor Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 prin neinformarea intimatului despre posibilitatea supunerii acestuia la testul de integritate profesională. Or, la 28 martie 2014 intimatul Nour Ion a semnat Avizul de informare în baza Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, iar faptul că acest înscris nu a fost prezentat în instanța de fond se datorează circumstanței conform căreia IGP a sancționat disciplinar intimatul cu concedierea din poliție nu pentru rezultatul negativ al testului de integritate, ci pentru încălcarea rigorilor legii speciale cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului precum și altele, rigori invocate.

La 06 martie 2018 Centrul Național Anticorupție, prin intermediul reprezentantului Tatiana Pavalachi, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată de Ion Nour ca fiind nefondată.

În motivarea recursului s-a invocat că în decizie instanța a reținut precum că mai multe prevederi ale Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale au fost declarate drept neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr.7 din 161 aprilie 2015. În acest sens, sublinează că art.140 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale. Art.26 alin.(7) din Legea nr.317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională stipulează expres, că hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, iar conform art.28, alin.(2) din aceeași lege, actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Conform art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 decembrie 2017. Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Dorin Sîrbu, a declarat recurs 19 februarie 2018, iar Centrul Național Anticorupție, prin intermediul reprezentantului Tatiana Pavalachi, a declarat recurs la 06 martie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost comunicată participanților la proces la 22 ianuarie 2018, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.73), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, recursurile se consideră a fi declarate în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Dorin Sîrbu și de Centrul Național Anticorupție, prin intermediul reprezentantului Tatiana Pavalachi și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În contextul prevederilor art. 432 alin.(5) Cod de procedură civilă, Colegiul remarcă că erorile ce țin de încălcarea normelor procedurale se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Colegiul relevă că instanțele ierarhic inferioare au constatat că prin ordinul IGP nr.332 ef. din 21 mai 2015 al IGP al MAI „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI, plutonier major de poliție Pavel Cornică și plutonier major de poliție Ion Nour”, inspectorul inferior patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, plutonier major de poliție Ion Nour a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție (Vol.I, f.d.15-16).

Conform ordinului s-a dispus sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție a inspectorului inferior patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b), c) și art. 28 alin.

(1) lit. h) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 17 lit. e) al Legii nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, pct. 8 subpct. 2), 3) și 11) al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, pct. 13 și pct. 25 lit. a), b), c) și d) ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 5) și 25 alin. (2) ale Instrucțiunilor privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni aprobate prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, capitolul I, pct. 34) lit. d), pct. 35) lit. b), pct. 37, capitolul 11, pct. 1, pct. 2 subpct. 4), pct. 3 subpct. 14), pct. 4) subpct. 19) lit. e), t), subpct. 21), subpct. 22) lit. c), pct. 9 (restricții la supravegherea circulației) din Regulamentul Serviciului patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr. 45 din 19 februarie 2010, manifestate prin neîntreprinderea acțiunilor legale de constatare a faptei contravenționale și nerealizarea măsurilor de prevenire și de combatere a corupției devenită cunoscută, acțiuni care a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte, în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. κ) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012 (Vol.I, 15-16).

Prin cererea de chemare în judecată depusă la 19 iunie 2015 împotriva IGP al MAI, Ion Nour a solicitat anularea ordinului IGP nr.332-ef din 21 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI” prin care au fost concediați colaboratorii de poliție Ion Nour și Pavel Cornică, cu restabilirea în funcțiile deținute până la emiterea ordinului nr.332 - ef din 21 mai 2015 și efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă, încasarea salariului mediu pentru toată perioada de absență forțată, adică din ziua eliberării până în ziua emiterii hotărârii de judecată (conform salariului mediu primit până la eliberarea din funcție), conform art. 330 alin.(1) lit.b) Codul muncii, încasarea penalității la achitarea salariului din momentul eliberării până la data emiterii hotărârii în mărime de 0.1 % din sumă pentru fiecare zi de întârziere, conform art. 330 alin.(2) Codul muncii, încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 de lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică (Vol.I,f.d.4-13).

Prin hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) s-a admis parțial acțiunea depusă de Ion Nour și s-a anulat parțial ordinul nr 332 ef din 21 mai 2015 emis de Inspectoratul General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară cu concedierea a angajatului din cadrul INP al IGP al MAI, plutonierului major de poliție, Ion Nour; s-a restabilit Ion Nour în funcția deținută anterior - inspector inferior patrulare Plutonul Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr.3 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național de Investigație, MAI; s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Ion Nour salariul pentru absența forțată de la serviciu pe perioada 21 mai 2015- 30 mai 2017; în conformitate cu art. 256 Cod de procedură civilă s-a dispus executarea imediată a hotărârii privind restabilirea dreptului la muncă precum și încasarea unui salariu mediu în beneficiul lui Ion Nour, cu excluderea acestei sume din suma totală; în rest pretențiile s-au respins (Vol.I, f.d.244-245, Vol.II, f.d.6-16).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel rezultând din prevederile art. 373 Cod de procedură civilă, verificând, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, la examinarea cauzei în ordine de apel și adoptarea deciziei contestate din 14 decembrie 2017, a ignorat normele de drept procedural ce vizează desfășurarea procesului civil la examinarea cauzei în ordine de apel și respectiv întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată.

La acest capitol, Colegiul precizează că în contextul prevederilor art. 376 Cod de procedură civilă, dispozițiile de procedură privind judecarea pricinilor civile în primă instanță se aplică și în instanța de apel în măsura în care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului capitol.

În contextul prevederilor art. 273 Cod de procedură civilă, pentru fiecare ședință de judecată în primă instanță și în instanță de apel, precum și pentru fiecare act de procedură îndeplinit în afara ședinței (audierea martorului la locul aflării lui, cercetarea înscrisurilor și altor probe materiale la locul de aflare sau păstrare etc.), se întocmește proces-verbal.

Art. 274 alin. (1) Cod de procedură civilă statuează expres precum că în procesul-verbal al ședinței de judecată sau al actului de procedură îndeplinit în afara ședinței de judecată se indică momentele esențiale ale dezbaterii pricinii sau ale efectuării actului procedural.

Alineatul 2 al aceluiași articol prevede că în procesul-verbal al ședinței se indică: a) locul, data și ora deschiderii, data încheierii ședinței de judecată; b) instanța care judecă pricina, numele membrilor completului de judecată și al greșierului; c) pricina; d) prezența participanților la proces, a reprezentanților, a martorilor, experților, specialiștilor și a interpreților; e) faptul că instanța a explicat drepturile și obligațiile procedurale participanților la proces, reprezentanților, experților, specialiștilor și interpreților; f) dispozițiile președintelui ședinței de judecată și încheierile pronunțate de instanță fără retragere în camera de deliberare; g) declarațiile, demersurile și explicațiile participanților la proces și ale reprezentanților lor; h) depozițiile martorilor, explicațiile orale ale experților asupra raportului de expertiză, explicațiile și consultațiile specialiștilor; i) faptul că s-a dat citire înscrisurilor, datele examinării la fața locului a probelor materiale, că s-au ascultat și vizionat înregistrările audio-video; j) raporturile reprezentanților autorităților publice; k) conținutul susținerilor orale; l) faptul că s-a dat citire hotărârii și încheierilor, că s-a explicat cuprinsul hotărârii și al încheierilor pronunțate de instanță, că s-au dat lămuriri asupra căilor și termenului de atac al lor; m) faptul că instanța a explicat participanților la proces dreptul lor de a lua cunoștință de procesul-verbal al ședinței de judecată și de a formula observații asupra acestuia; n) data întocmirii definitive a procesului-verbal.

În atare circumstanțe, Colegiul relevă că examinarea pricinii în ordine de apel până la adoptarea deciziei finale, la fel, presupune parcurgerea anumitor etape procesuale, care întru asigurarea părților a unui proces echitabil conform art. 6 § 1 CEDO, nu pot fi excluse sau omise.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că Titlul III, Capitolul XXXVII, art. 377-384, 389 Cod de procedură civilă, stabilește expres etapele desfășurării procesului în ordine de apel și anume: dezbaterile pricinii în instanță de apel; anunțarea completului de judecată, inclusiv exercitarea dreptului de a face propuneri de recuzare; examinarea cererii și demersului participantului la proces; raportul asupra pricinii; explicațiile participanților la proces; cercetarea probelor; susținerile orale; adoptarea și pronunțarea deciziei.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) lit. e) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată.

La caz, Colegiul precizează că procesul-verbal al ședinței de judecată în ordine de apel nu lipsește, doar că acesta nu corespunde rigorilor legii citate *supra*.

Aici este de menționat că din textul procesului-verbal al ședinței de judecată, întocmit la 14 decembrie 2017, la examinarea cauzei în ordine de apel, se distinge că procesul s-a desfășurat cu omiterea unor etape procesuale esențiale ale acestuia, or, după audierea explicațiilor, instanța de apel a audiat replicile și s-a retras în camera de deliberare pentru adoptarea deciziei, revenind cu pronunțarea dispozitivului acesteia (Vol.II, f.d.49-52).

În sensul CEDO, dreptul la un proces echitabil are mai multe componente și anume: accesul liber la justiție; examinarea cauzei în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparțial, stabilit prin lege; publicitatea pronunțării hotărârilor judecătorești.

De altfel, în sensul respectării garanțiilor procesului echitabil de către instanțele de judecată, se presupune comportamentul instanței; coerența și claritatea regulilor de procedură. Or, căile procedurale asigură persoanelor interesate accesul la o instanță de judecată, căreia, prin lege, i s-a stabilit competența de a hotărî în materia vizată, la caz, civilă. Acest mod de reglementare al dreptului de acces la justiție este în concordanță cu abordarea europeană, or, în accepțiunea CtEDO, exercitarea dreptului de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, adică garantarea unei proceduri judiciare în fața căreia să se poată realiza, efectiv, acest drept.

În consecință, Colegiul conchide că procesul-verbal al ședinței de judecată este un act procesual de o deosebită importanță, asigurând posibilitatea verificării temeiniciei și legalității deciziei contestate. Or, întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată contrar exigențelor legii, duce la imposibilitatea efectuării controlului judiciar asupra respectării etapelor procesului judiciar. În același timp, procesul verbal reprezintă un act complet, care formează o unitate indisolubilă, necesitând respectarea integrității acestuia, și anume, să fie întocmit corect, clar și în corespundere cu consecutivitatea în care au decurs dezbaterile judiciare.

În atare circumstanțe, pornind de la faptul că procesul verbal al ședinței de judecată nu corespunde rigorilor legii procesuale, instanța de recurs este în imposibilitate de a stabili dacă instanța de apel a asigurat părților un proces echitabil, cu respectarea tuturor etapelor a acestuia, or, în lipsa mențiunilor în procesul-verbal al ședinței de judecată referitor la cercetarea probelor și susținerilor orale, se poate concluziona asupra omiterii acestora de către instanța de apel.

Art. 383 Cod de procedură civilă prevede că după explicațiile participanților la proces, instanța de apel verifică probele din dosar și cele prezentate suplimentar de aceștia. Procedura de administrare a probelor în instanța de apel este similară celei din primă instanță. Instanța de apel este în drept să dea citire explicațiilor participanților la proces absenți, precum și depozițiile martorilor care nu au fost citați în instanța de apel.

Iar în conformitate cu art. 383 Cod de procedură civilă, după examinarea pricinii în fond, președintele ședinței de judecată oferă participanților la proces și reprezentanților posibilitatea de a face demersuri sau completări. După ce soluționează demersurile, instanța trece la susțineri orale. Susținerile orale se fac în conformitate cu prevederile art.233 și art.234. Primul ia cuvânt apelantul. Dacă ambele părți au depus apel, primul ia cuvânt reclamantul.

Colegiul reiterează că în procesul-verbal al ședinței de judecată din 14 decembrie 2017, întocmit la examinarea cauzei în ordine de apel, nu se identifică anumite mențiuni referitor la respectarea acestor etape.

Procesul-verbal al ședinței de judecată în ordine de apel, de fapt, reflectă examinarea evazivă și superficială a cauzei, cu omiterea etapelor esențiale ale procesului judiciar.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Dorin Sîrbu și de Centrul Național Anticorupție, prin intermediul reprezentantului Tatiana Pavalachi și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează a lua în considerare circumstanțele expuse *supra* și rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, urmează să aprecieze probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Dorin Sîrbu și de Centrul Național Anticorupție, prin intermediul reprezentantului Tatiana Pavalachi.

Se casează decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nour Ion, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenienți accesorii Centrul Național Anticorupție și Mangâr Ion cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material, moral și a penalității, cu trimiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu